[1]ध्वस्तिः, ध्वंसना, दिध्वंसिषा, दनीध्वसा ;
ध्वंसनम्, ध्वंसनम्, दिध्वंसिषणम्, दनीध्वसनम् ;
[2]ध्वंसित्वा-ध्वस्त्वा, ध्वंसयित्वा, दिध्वंसिषित्वा, दनीध्वसित्वा ;
प्रध्वस्य, प्रध्वंस्य, प्रदिध्वंसिष्य, प्रदनीध्वस्य ;
ध्वंसम् २, ध्वंसित्वा २, ध्वस्त्वा २, } ध्वंसम् २, ध्वंसयित्वा २, } दिध्वंसिषम् २, दिध्वंसिषित्वा २, } दनीध्वसम् २ ; दनीध्वसित्वा २. }

(943) "ध्वाक्षि घोरवाशिते च" (I-भ्वादिः-672. अक. सेट्. पर.)

चकारात् 'काङ्क्षायाम्' इति पूर्वधातुगतोऽर्थनिर्देशोऽत्रापि सम्बध्यते। ध्वाङ्क्षकः-क्षिका, ध्वाङ्क्षकः-क्षिका, दिध्वाङ्क्षिषकः-षिका, दाध्वांक्षकः-क्षिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि काङ्क्षतिवत् (183) ज्ञेयानि। अचि [A]ध्वाङ्क्षः इति।

(944) "ध्वृ हूर्च्छने" (I-भ्वादिः-939. सक. अनि. पर.)

"हूर्च्छनम्=कौटिल्यम्। 'भ्रातृव्यमेव तदपध्वरति।' इत्यादौ हिंसायामपि दृश्यते।" इति मा. धा. वृत्तिः।

ध्वारकः-रिका, ध्वारकः-रिका, [3]दुध्वूर्षकः-र्षिका, [4]दाध्वरकः-रिका ;
ध्वर्ता-ध्वर्त्री, ध्वारयिता-त्री, दुध्वूर्षिता-त्री, दाध्वरिता-त्री ;
ध्वरन्-न्ती, ध्वारयन्-न्ती, दुध्वूर्षन्-न्ती ; —
[5]ध्वरिष्यन्-न्ती-ती, ध्वारयिष्यन्-न्ती-ती, दुध्वूर्षिष्यन्-न्ती-ती ; —

---

1. 'गुरोश्च हलः' (3-3-103) इत्यकारप्रत्ययं बाधित्वा, 'क्तिन् आबादिभ्यो निष्ठायामनिङ्भ्यः' (वा. 3-3-94) इति क्तिन्।
2. 'उदितो वा' (7-2-56) इति क्त्वायामिड्विकल्पः। इट्पक्षे 'न क्त्वा सेट्' (1-2-18) इति कित्त्वनिषेधात् उपधानकारलोपो न।
3. सनि, 'अज्झनगमां सनि' (6-4-16) इति दीर्घे, 'उदोष्ठ्यपूर्वस्य' (7-1-102) इत्युत्त्वे, रपरत्वे, 'हलि च' (8-2-77) इति दीर्घः।
4. संयोगादित्वात्, 'यङि च' (7-4-30) इति गुणः। अभ्यासकार्यम्। 'दीर्घोऽकितः' (7-4-83) इत्यभ्यासस्य दीर्घः।
5. स्यप्रत्यये, 'ऋद्धनोः स्ये' (7-2-70) इतीडागमः।

A. 'द्राक्षां जनो वाञ्छति नो फलानि ध्राङ्क्षद्बहुध्वाङ्क्षविचूषितानि॥'

धा. का. 1. 85.